

Hjermind: Den højtærede Justitsminister udtalte, at det var hans ubetingede Opfattelse, at de politiske Varetægtsfanger skulde have samme Behandling som andre. Ja, det kan jeg godt forstaa, og jeg har jo ogsaa givet Udtryk for, at jeg synes, disse Varetægtsfanger i det Omfang, det var muligt, skulde behandles efter de samme Regler som andre, men man maa bare erkende, at det kan man ikke. Man maa jo have været helt klar over, da man udsendte denne Reglements bog til disse Fanger, at dette Reglement kan man ikke overholde. Den højtærede Minister sagde, at der var Fanger, der var utilfredse med, at de ikke havde faaet Reglements bogen, og man havde stadig Anmodninger om at faa den. Ja, men denne Utilfredshed standser man da ikke ved at give dem et Reglement, som man paa Forhaand ved man ikke kan overholde, idet de Rettigheder, man tilsiger dem i dette Reglement, ikke kan gives dem. Det er dog ikke det, de har bedt om at faa. De beder dog ikke om at faa et Dokument, som maa siges at være af en Slags historisk Interesse. Hvis man den 27. November, da man sendte Reglementet ud, var klar over, at man den 6. December, altsaa nogle faa Dage efter, vilde kunne udsende et Cirkulære, der begrænsede de almindelige Rettigheder og kun sagde, hvad man kunde overholde, synes jeg rigtignok, det havde været klogt, om man havde faaet fremskyndet Duplikeringen af Reglementet og havde ventet et Par Dage. Saa havde man kunnet sige til dem, hvad der virkelig gjaldt for dem, og jeg er ganske sikker paa, at hvis der er noget, disse Fanger har spurgt efter og ønsket, er det at faa at vide, hvad der var gældende for dem, og ikke andet.

Om der har været Uro i Fængslerne, har jeg i og for sig ikke opholdt mig ved. Jeg bemærker med Tilfredshed, at den højtærede Minister siger, at der ikke har været nogen Uro. Jeg kunde finde Anledning til at spørge den højtærede Minister, om det ogsaa gælder Psykopatanstalten, der ogsaa bruges til Varetægtsfængsel.

Spørgsmaalet om at skaffe yderligere Plads har ogsaa været nævnt. Jeg føler mig overbevist om, at Ministeren vil gøre, hvad der er muligt for at afhjælpe Pladsmangelen.

Jeg vil i den Forbindelse ogsaa pege paa, at Fremgangsmaaden maa være den, at man søger at skaffe mere kvalificeret Personale til Behandlingen af disse Sager. Hvis det virkelig er rigtigt, som det har været nævnt her i Dag, at der er en enkelt Politimand, der sidder med 800 Sager, eller det i det hele taget kan tænkes, at Politifolk

sidder med Behandlingen af flere Hundrede Sager, hvilket jeg tror er rigtigt, saa maa alle Bestræbelser sættes ind paa at søge tilvejebragt kvalificeret Personale i større Omfang. Det skylder vi os selv at sige ogsaa ved denne Lejlighed. Det er jo altid vanskeligt at se paa for de paagældende og for deres Paarørende, at Sagerne skal hvile Uge efter Uge og Maaned efter Maaned alene paa Grund af, at man ikke kan overkomme Behandlingen af Sagerne.

Om den Drøftelse, der opstod paa Foranledning af den ærede Ordfører for Udvalget og det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, vil jeg gerne sige, at jeg har den samme Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. Lorentzen har givet Udtryk for, at naar denne Lov forlader Rigsdagen, saa er det naturligvis Anklagemyndigheden og Domstolene, der skal fortolke den, og det er deres Fortolkning, der er den afgørende. Men hvis man spørger efter, hvis det interesserer, hvad der var Udvalgets Mening, saa maa jeg tilslutte mig de Bemærkninger, der er gjort af den ærede Ordfører for Udvalget. Man drøftede hele dette Spørgsmaal meget nøje, og jeg har forstaaet, at ogsaa den ærede Ordfører for Venstre var helt enig i disse Synspunkter. Hvis f. Eks. en Mand i Dag har siddet fængslet i 8 Maaned, og man fra Anklagemyndighedens Side skønner, at han faar et Aar, og man samtidig skønner, at det vil tage et halvt Aar at føre hans Sag igennem til Doms, saa skal han efter den Opfattelse, der var udtrykt i Udvalget, ikke løslades efter de 8 Maaneders Forløb, saa skal han løslades, naar han har siddet 1 Aar, altsaa saa længe man har anslaaet hans Straf til. Jeg er enig i, at man ikke efter den Opfattelse, der er givet Udtryk for fra Ordførerne for de Partier, der støtter Forslaget, om jeg saa maa sige kan forudberegne den Tid, den paagældende vil komme til at sidde. Jeg siger ikke dette, fordi jeg ikke i og for sig forstaaer den højtærede Justitsministers Ønske om at faa et noget videregaaende Skøn. Det forstaaer jeg egentlig godt og kunde i og for sig ogsaa godt have været med til en Drøftelse derom, men det Forslag, der foreligger, indeholder ogsaa i Skønnet over, hvor lang Tid man vil anslaa Straffen til, en Mulighed for at praktisere Loven paa en Maade, der er i Overensstemmelse med Ret og Rimelighed.

Bertel Dahlgaard: Jeg maa sige, at jeg ikke kan se rettere, end at den eneste Uklarhed, der kan være Tale om i denne Sag, er fremkaldt af den ærede Ordfører